Ο άγιος Παΐσιος προστάτης φτωχών και ορφανών - Αντιαιρετικοί αγώνες (Ιερομόναχος Ισαάκ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 16 Σεπτεμβρίου, 2019

Όταν ήταν στη Μονή Στομίου Κονίτσης ο Γέροντας, εκτός από τα κτισίματα μεριμνούσε συγχρόνως και για όσους είχαν ανάγκη. Και αυτοί ήταν πολλοί. Στα χωριά της Κόνιτσας υπήρχε τότε μεγάλη φτώχεια, εγκατάλειψη, δυστυχία. Ο Γέροντας συγκέντρωνε ρούχα, χρήματα, τρόφιμα και φάρμακα, τα έκανε δέματα και τα έστελνε σε ανθρώπους που στερούνταν. Στο έργο της φιλανθρωπίας είχε ως βοηθούς ευλαβείς γυναίκες. Όσες είχαν την διάθεση τις έστελνε να υπηρετούν άτομα ανήμπορα, κυρίως γεροντάκια, που δεν είχαν κανένα συγγενή κοντά τους.

Είχε πάρει άδεια από την αστυνομία και σε κάθε γειτονιά της Κόνιτσας είχε αφήσει από ένα κουμπαρά και ώρισε και έναν υπεύθυνο. Υπήρχε και ένας επί πλέον κουμπαράς έξω από το Αστυνομικό Τμήμα. Έκανε επιτροπή η οποία διαχειριζόταν τα χρήματα, και πρόσφερε ανάλογα με τις ανάγκες.

Ενδιαφέρθηκε για φτωχά και ορφανά παιδιά να συνεχίσουν τις σπουδές τους. Τα παρέπεμπε στα κατάλληλα πρόσωπα αλλά τα βοηθούσε και ο ίδιος οικονομικά, όσο μπορούσε. Πολλοί από αυτούς είναι σήμερα επιστήμονες και ευγνωμονούν τον Γέροντα.

Έδινε τα κτήματα της Μονής σε φτωχές οικογένειες να τα καλλιεργούν. Ενοίκιο δεν ζητούσε. Τους έλεγε, αν έχουν καλή σοδειά, να προσφέρουν στο Μοναστήρι ό,τι ήθελαν. Αν η χρονιά δεν πήγαινε καλά, δεν ζητούσε τίποτε.

Όσες φορές η αδελφή του Χριστίνα πήγαινε ρούχα ή τρόφιμα, δεν τα δεχόταν. Της έλεγε να τα πάη σε οικογένειες που γνώριζε ότι στερούνταν.

Τα Θεοφάνεια περνούσε με τον αγιασμό από τα σπίτια και οι άνθρωποι έδιναν κάτι για το Μοναστήρι. Πέρασε και από κάποιο σπίτι που είχαν ανάπηρο παιδί. Η κυρία του σπιτιού πήγε να ρίξη κάτι στο κουτί. Ο Γέροντας της είπε: «Η Παναγία δεν ζητάει από σένα· εσύ έχεις ανάγκη». Και αμέσως άδειασε στο τραπέζι το κουτί με όλα τα χρήματα που είχε μαζέψει.

Η Κέτη Πατέρα αναφέρει: «Βοηθούσε πάρα πολύ κόσμο. Ήταν πολύ ελεήμων. Μια φορά του έκανα ένα πλεκτό. Όταν συνάντησε στον δρόμο μια τρελλή γυναίκα,

αμέσως έβγαλε το πλεκτό και το έδωσε, για να μην κρυώνη αυτή η καημένη. Του έδινα άλλα πράγματα αλλά αυτός τα έδινε στον πρώτο που συναντούσε».

Ο κ. Θωμάς Τάσιος μαρτυρεί: «Κάποιον γέρο που έμενε μόνος του, εγκαταλειμμένος σε μια σπηλιά, κάθε εβδομάδα του πήγαινε τα απαραίτητα τρόφιμα και με τα χέρια του τον έπλενε. Ξεκινούσε από το Μοναστήρι χαράματα και πήγαινε χωρίς να γνωρίζη κανείς».

Επίσης ο κ. Λάζαρος Στεργίου θυμάται ότι επισκεπτόταν τακτικά μια φτωχή γριά που έμενε μόνη της σε παράγκα, και της πήγαινε τρόφιμα.

Αντιαιρετικοί αγώνες

Είχαν ήδη εμφανισθή στην Κόνιτσα αιρετικοί Ευαγγελικοί που έκαναν προσηλυτισμό και συνεχώς εξαπλώνονταν. Είχαν δική τους αίθουσα που συγκεντρώνονταν. Ήταν σαν μια σφηκοφωλιά επικίνδυνη.

Ο Θεός χρησιμοποίησε τον π. Παΐσιο που ήταν ολιγογράμματος μεν, αλλά «πλήρης χάριτος και δυνάμεως» και με μεγάλη ορθόδοξη ευαισθησία, για να διώξη τους λύκους της προτεσταντικής πλάνης.

Κατ’ αρχήν ενημερώθηκε ακριβώς για το πιστεύω τους. Έγραψε ένα κείμενο για το ποιοι είναι οι Ευαγγελικοί και το έβαλε στο Μοναστήρι να το διαβάζουν οι προσκυνητές.

Στις συγκεντρώσεις τους έστελνε δικούς του ανθρώπους, για να βλέπουν ποιοι παρακολουθούν τις ομιλίες. Ύστερα καλούσε ιδιαιτέρως τους ακροατές των αιρετικών κηρυγμάτων και τους νουθετούσε. Έτσι δεν ξαναπήγαιναν στις αιρετικές συγκεντρώσεις. Μερικούς από αυτούς μάλιστα τους έπαιρνε για εργάτες στο Μοναστήρι και τους έπειθε να διακόψουν την σχέση με την αιρετική οργάνωση. Αυτοί γίνονταν οι καλύτεροι Χριστιανοί.

Έδωσε και μία «ευλογία» σε μερικά παιδιά και πήγαν νύχτα και αφαίρεσαν την πινακίδα που είχαν έξω από την αίθουσά τους. Ύστερα από συζήτηση που έκανε με τον αρχηγό τους που ερχόταν από την Θεσσαλονίκη, τον έπεισε να μην ξανάρθη στην Κόνιτσα. Με τις προσευχές του και την δραστήρια και διακριτική αντιμετώπιση, μετεστράφησαν όσοι είχαν παρασυρθή από τους Ευαγγελικούς, και έγινε πάλι η Κόνιτσα «μία ποίμνη, εις ποιμήν».

Κατόπιν εμφανίστηκαν Μακρακιστές, αλλά και αυτούς ο Γέροντας δεν τους άφησε

να δράσουν. Ενημέρωσε τους ανθρώπους που είχαν άγνοια, ενήργησε δραστήρια και έγκαιρα, και έφυγαν και αυτοί άπρακτοι.

Ενδιαφέρθηκε και για τους Μουσουλμάνους της Κόνιτσας. Τους περιέβαλλε με αγάπη και ενδιαφέρον. Τους βοηθούσε στις ανάγκες τους και κάθε Παρασκευή τους συγκέντρωνε σε κάποιο σπίτι δικό τους και συζητούσαν. Ήλπιζε ότι με την αγάπη και την σωστή αντιμετώπιση μπορούσαν να γίνουν Χριστιανοί. Μερικοί από αυτούς σήμερα έχουν βαπτισθή.

(Από το βιβλίο: Ιερομονάχου Ισαάκ, ΒΙΟΣ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ, Στ' έκδοσις, Άγιον Όρος 2008, σελ. 136)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*